

عنوان مقاله:

تبیین اصول و معیارهای طراحی فضای شهری با رویکرد ارتقاء پیاده مداری مورد پژوهی: شهر سنج

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 8، شماره 27 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

صبا جهانگیر - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

حمیدرضا صارمی - استادیار، گروه شهرسازی، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

حسین کلانتری خلیل آباد - استاد، گروه معماری و منظر شهری، تهران، جهاد دانشگاهی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

>

p>شکل

گیری بافت یک شهر ارتباط مستقیم با شبکه معابر آن دارد بطوری که نوع هر یک از این بافت ها متاثر از شکل گیری خیابان ها در داخل شهر است. یکی از راه حل های معضلات آلودگی ترافیکی و بصری امروزه شهرهائی چون سنج پیاده راه می باشد که در دو بعد روانی و جسمانی، شهروندان را مورد تهاجم قرار داده است. هدف این پژوهش ارائه اصولی است که در مقوله تعمیم پذیری آن به عنوان راهکاری جهت احیای محیط شهری انسان مدار ایفای نقش کند. دو مسئله که در این گونه پژوهش ها کمتر مورد توجه قرار گرفته است یکی انتخاب اصولی خیابان مناسب پیاده مداری طبق علم معماری و شهرسازی است؛ و دیگری ارائه الگوئی است که در میان پراکندگی مولفه های پیاده مداری به عنوان معیار در این گونه شهرها مورد توجه قرار گیرد. این مقاله از نوع کاربردی است که به معرفی شاخصه های پیاده مداری پرداخته است.

پایده مداری پرداخته است. از
روش
MADM

و فرمول آنتروپی شانون و طیف لیکرت ۹ نقطه ای با بهره گیری از تکنیک تاپسیس مورد پردازش قرار گرفت، نتایج پژوهش نشان داد خیابان امام خمینی (ره) با رتبه ۰.۶۵۸۹ دارای اولویت است. سپس این خیابان با تمامی مولفه های پیاده مداری مورد تحلیل قرار گرفت که با گراف بندی از ۴۱ تا ۲۰۸۸۵ به عنوان خیابان نسبتاً مطلوب معرفی شد. با استفاده از قابلیت ها، فرصت ها و تهدیدهای منطقه، الگوئی با سه مولفه زیرساخت، عملکردی، تزئیناتی (تکمیلی) جهت ارتقای خیابان معرفی شد. تکمیل فرایند ریزمولفه های تحلیل شده به عنوان پیشنهاد ارتقای پیاده مداری در این پژوهش مد نظر قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

پیاده مداری، خیابان، سنج، الگو، معیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263398>

